

KERSTVERS

Nu gij weer haast zult tot ons komen,
heb ik niets dan mijn angstig hart,
geschonden door verdriet en dromen:
een vogel, in het net verward;

heb ik niets, dat ik U kan geven
dan schaamte en ontgoocheling:
de vruchten van een kostbaar leven
dat tot een trage dood verging.

Ik zal Uw Kerstfeest eenzaam vieren,
daar ik niet in Uw stal durf gaan,
afgunstig op de stomme dieren,
die snuivend om Uw kribbe staan.

Maar, Heer, dit niet alleen. Mijn lijden
is door Uw lijden weggedaan.
Daarom zal ik mij zeer verblijden,
en, zo ik al moog buiten staan,

Uw licht doordringt al 's werelds wanden.
O Kind, Gij Heer van al dat is,
zie, hoe verheugd mijn ogen branden:
Uw leed is mijn behoudenis.

KOOS VAN DOORNE